

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121420112
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6121420112.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., B. D. XX, zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.065,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 4Csp/102/2021-594 zo dňa 08.09.2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Opätovne tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.065,00 eur s úrokom v sume 560,09 eur, s úrokom z omeškania v sume 1,61 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.070,00 eur od 25.06.2021 do 28.06.2021 a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.065,00 eur od 29.06.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania, zo záväzkového právneho vzťahu strán založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 000000000208508 zo dňa 11.05.2015. V poradí prvý rozsudok č. k. 4Csp/102/2021-131 zo dňa 14.12.2021 bol v napadnutom zamietavom výroku a výroku o trovách konania zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoCsp/21/2022-181 zo dňa 10.05.2022 pre nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov, pre nesprávne právne posúdenie veci a pre nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie svojho rozhodnutia, súd tak porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, ktorého súčasťou je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. V ďalšom konaní uložil súdu prvej inštancie povinnosť opätovne preskúmať splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ZoSÚ. V prípade prijatia kladného záveru o splnení povinnosti vysporiadať sa so všetkými v konaní vznesenými námietkami oboch strán sporu, postupovať v súlade s požiadavkou úniového práva a vykonať ex offio prieskum spotrebiteľskej zmluvy z hľadiska jej náležitostí a prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, preskúmať splnenie zákonných podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ pre zosplatenie úveru a prípadné premlčanie žalobou uplatneného nároku v súlade s § 54a OZ a rozhodnúť o trovách celého konania.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci vykonal ďalšie dokazovanie. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 2 písm. g), § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a konštatoval, že žalobca nepreukázal dobrovoľnosť uzavretia poistenia úveru zo

strany žalovanej. Podľa explicitnej úpravy v § 2 písm. g) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, sa poistné do celkových nákladov spojených s úverom, ktorých ročným vyjadrením RPMN prakticky je (písm. i) uvedeného zákonného ustanovenia), zahrnie len za predpokladu, že spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, prirodzene sa argumentačná pozornosť strán sústredila na otázku dobrovoľnosti pristúpenia žalovanej na poistenie. Okolnosť dobrovoľnosti pristúpenia spotrebiteľa na doplnkovú službu, a to nie len z hľadiska vo formulárovej zmluve deklarovanej dojednaní, ale predovšetkým v materiálnom ponímaní, v spore zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy zaťažuje dodávateľa. V tejto pozícii musí dodávateľ tvrdiť a preukázať skutočnosti odôvodňujúce záver, že spotrebiteľ mal za rovnakých podmienok reálne na výber aj alternatívu úver bez doplnkovej služby, a že práve v takejto konštelácii na zmluvu upravujúcu druhú (inú) z alternatív pristúpil. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/11/2021). Aj keď ŠTANDARDNÉ EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE zo dňa 11.05.2015, na ktoré odkazuje zmluva v bode 2.8 nepodmieňujú poskytnutie úveru uzavretím poistenia na zabezpečenie úveru, žalovaná pri podpísaní zmluvy materiálne takúto možnosť nemala. Samotná úverová zmluva upravuje poistenie ako imanentnú (nie alternatívnu) súčasť úverových podmienok. Možnosť uzavrieť zmluvu o úvere bez poistenia neobsahuje ani žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je taktiež vyhotovená na formulári žalobcu. Z uvedeného dôvodu tvrdenie žalobcu, že žalovaná prejavila záujem už v žiadosti o poskytnutie úveru je účelové a zavádzajúce. Žalobca tak nepreukázal dobrovoľnosť pristúpenia na poistenie žalovanou presvedčivou zmluvnou úpravou. Na tom nič nemení ani úprava VOP a OP ani zmluvy o úvere uzavreté v rovnakom období s inými dlžníkmi, pri ktorých súd nie sú známe podmienky poskytnutia úveru, napr. aká bola ich bonita oproti žalovanej v tomto konaní. Stanoviská NBS, na ktoré odkazuje žalobca vo svojom vyjadrení, nie sú pre súd záväzné, navyše samotná NBS vo svojich stanoviskách uvádza, že ...“ Posúdenie skutočnosti, či náklady majú alebo nemajú byť zahrnuté do celkových nákladov úveru, je v kompetencii príslušného súdu“.

4. Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie za to, že poistné malo byť započítané do výšky RPMN, ktorá by podľa prepočtu súdu (podľa kalkulačky v súdnom registri) pri výške úveru 4.000,00 eur, výške mesačnej splátky 71,53 eur (69,82 eur výška splátky +1,71 eur poistné), poplatok za poskytnutie úveru 120,00 eur splatný 11.05.2015, pri počte splátok 108, nepredstavuje RPMN v úverovej zmluve deklarovanej hodnotu 18,43%, ale hodnotu 19,28% a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť má byť 7.845,24 eur namiesto 7.660,56 eur. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie úver považuje za bezúročný a bez poplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

5. Keďže súd prvej inštancie považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná ku dňu rozhodnutia z poskytnutého úveru vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 4.000,00 eur, z prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia úveru je zrejmé, že žalovaná doposiaľ uhradila na úver sumu 5.030,17 eur z toho 2.980,47 eur na úroky, 1.930,00 eur na istinu a 119,70 eur na poistné a po zosplatnení úveru uhradila 5 eur, ktoré sa započítali na istinu, teda celkovo zaplatila sumu 5.035,17 eur, ktorá je vyššia ako poskytnutý úver žalobcom po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

7. Žalobca napadol rozsudok v celom rozsahu včas podaným odvolaním, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca uvádza, že výška RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške s tým, že poplatok za poistenie schopnosti splácania úveru nebol započítaný správne do celkových nákladov úveru. Poistné nebolo uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa v úverovej zmluve, pretože uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Žalobca ako banka uzatvoril aj v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi sporovými stranami množstvo úverových zmlúv s inými dlžníkmi a s totožnými podmienkami, pri ktorých si dlžníci ako spotrebiteľia nezvolili poistenie úveru. Žalobca predložil v konaní úverové zmluvy iných klientov, ktoré boli uzavreté v rovnakom období ako dotknutá zmluva, v ktorých poistenie nebolo dojednané a ktoré sú jednoznačným dôkazom toho, že žalobca poskytuje úvery

aj bez poistenia, teda poistenie je v každom prípade dobrovoľné. Žalobca tvrdí, že poistenie je v každom prípade individuálne a dobrovoľné a nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Žalobca poskytuje úvery aj s poistením aj bez poistenia a to za rovnakých podmienok. Skutočnosť, že úverová zmluva a ani žiadosť o poskytnutie úveru neupravujú poistenie ako alternatívnu súčasť úverových podmienok, ako to uviedol súd vo svojom odôvodnení, ešte neznamená, že poistenie bolo povinné pre získanie spotrebiteľského úveru. Žalovaná si zvolila dobrovoľne poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver a tak poistenie nepredstavovalo doplnkovú službu, ktorá by podmieňovala získanie spotrebiteľského úveru, resp. mala akýkoľvek vplyv na nejakú zmluvnú podmienku. Na uvedenom nemení nič ani tvrdenie o chýbajúcej alternatíve v zmluve. Pokiaľ by si žalovaná nezvolila súbor poistenia, uzavretá zmluva by v takom prípade neobsahovala žiadnu zmienku o poistení. Podľa žalobcu tvrdenie súdu akiste neobstojí, keďže ani z predloženej zmluvnej dokumentácie, o ktorú žalobca opiera svoj nárok, nie je možné vyvodiť čo i len nepriamo takýto záver - naopak z viacerých ustanovení zmluvnej dokumentácie vyplýva opačný záver a síce, že úverovú zmluvu bolo možné bez akýchkoľvek dôsledkov na jej podmienky (najmä bez negatívnych dôsledkov pre spotrebiteľa) uzatvoriť aj bez uzatvorenia poistenia a uzatvorené poistenie bolo možné tiež kedykoľvek zo strany žalovanej zrušiť. Žalobca uvádza, že neobstojí premisa ohľadom povinného uzatvorenia poistenia k úverovej zmluve, neobstojí ani tvrdenie ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN kvôli nezohľadneniu nákladov súvisiacich s poistením; hodnota RPMN bola vypočítaná správne a v súlade so zákonom. Žalobca poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré majú potvrdzovať jeho závery. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že zmluva obsahuje správnu výšku RPMN, a úver nie je bezúročný a bez poplatkov. Odvolanie žalobcu je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 390 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovanú zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% - vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

8. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby Krajský súd sám rozhodol vo veci v zmysle § 390 písm. a) CSP a potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Vyjadrením zo dňa 10.10.2023 žalobca uviedol, že sa naďalej pridrižiava podaného odvolania a navrhuje, aby Krajský súd v zmysle ust. § 390 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu, zaviazal žalovanú zaplatiť dlžnú sumu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Vyjadrením zo dňa 17.10.2023 sa žalovaná naďalej pridrižovala návrhu, aby Krajský súd sám rozhodol vo veci v zmysle § 390 písm. a) CSP a potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP) dospejúc k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.01.2024 v pojednávacej miestnosti č. dv. 210 II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade § 219 ods. 3 CSP.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že dôvody uplatnené v odvolaní neboli vo vzťahu k zamietajúcemu výroku a k súvisiacemu výroku o trovách konania naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vec nesprávne právne posúdil, teda že by pri rozhodovaní vo veci použil nesprávne zákonné ustanovenia alebo, že by aplikované zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 CSP, keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, s týmto odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje a na neho odkazuje podľa § 387 ods. 2 CSP.

16. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobcu boli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

17. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva nasledovné:

18. Súd prvej inštancie vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 000000000208508 zo dňa 11.05.2015 ako bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. S uvedeným názorom sa odvolací súd plne stotožňuje. Ak žalobca tvrdil, že poistenie úveru nebolo podmienkou poskytnutia úveru, bol povinný to preukázať. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje dodávateľa, ktorý ak tvrdí, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, je povinný toto svoje tvrdenie dokázať. Uvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere v spotrebiteľských veciach, resp. ich správnosť, súdy skúmajú ex offo. Sankciou za nesplnenie uvedeného je neunesenie dôkazného bremena a tým spojený neúspech v spore. Pokiaľ poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, zmluva musí byť v časti dojednaní poistného transparentná a určitá, a to tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené. V prejednávanej veci žalobca predložil súdu predtlačенú formulárovú zmluvu, v ktorej je v bode 1.2 uvedený Súbor poistenia „Súbor A“ a „Poplatok za poistenie schopnosti splácať Úver“. Z obsahu zmluvy nevyplýva možnosť spotrebiteľa slobodne sa rozhodnúť, či poistenie prijíma alebo ho odmieta. Žalobca nepreukázal spôsob dojednaní poistného, ani skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Bližšie okolnosti uzavretia poistenia neuviedol ani sám žalobca. Za takéhoto stavu s poukazom na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 5 Smernice Rady 93/13 EHS nemožno prijať iný záver ako ten, že poistenie bolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej uzavretia za uvedených podmienok.

19. Keďže na základe samotnej zmluvy nevyplývalo, že poistenie bolo možné dojednať na dobrovoľnej báze, bolo nutné vychádzať z toho, že uzavretie zmluvy znamenalo aj uzavretie poistného, a pri výpočte žalobcu nebolo započítané poistné plnenie do celkových nákladov úveru, čo má za následok nesprávnosť RPMN. Z uvedeného dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a dôvody odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania protistrane.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).